

TUSSEN CRAVAT EN SERVET

Lenny Kuhr

Iedere twee maanden vragen we iemand mee uit eten. De gast kiest een restaurant in Eindhoven of omgeving, FRITS staat er op de rekening te betalen. Zangeres Lenny Kuhr, midden in een theatertoernee die haar door het hele land voert, kiest voor het avontuur in LN2.

TEKST: HETTY VAN ROOIJ

ILLUSTRATIE: JEFFREY WARLICH

Ze swingt de trap af, schuift genoeglijk aan tafel, heeft oog voor elk detail, roemt de kwaliteit van de witte Sauvignon die binnen een minuut op tafel staat, en begint te praten. Het lijkt wel of zij en ik oude bekenden zijn, zó gemakkelijk gaat het. En als we ruim drie uur later afscheid nemen, kost dat bijna moeite. „Kom luisteren, dat zou ik fijn vinden!”

Lenny is géén lunchtype, zo was vooraf de duidelijke boodschap. „Warm eten tussen de middag, dat vind ik niks. Hooguit een boterham met kaas in de oven. Uitgebreid eten is voor de avond. Nu we op toernee zijn, kookt mijn man Rob 's avonds in het theater voordat we optreden. Hij neemt in een koelbox de verse spullen mee, dekt de tafel, mooi eten, met de hele ploeg. Gewoon in een kleedkamer als het niet anders kan, maar liever ergens anders vanwege de geuren. Dat regelt hij allemaal van tevoren. En daar zitten we dan rustig aan tafel voordat de voorstelling begint.”

Lekker eten dus. En lekkere wijn. Ze vertelt hoe Rob en zij, na een zondagmatinee ergens in het land, thuis in Nederwetten graag neervallen bij restaurant Heerendonck om de hoek. Maar met FRITS heeft ze andere plannen. „Ik heb hier ooit gegeten toen ik me niet fit voelde. Ik proefde dat het heerlijk was, maar ik kon er niet echt van genieten. Sindsdien wilde ik hier graag nog eens naar toe.”

LN2 (Liquid Nitrogen) in de herkansing, dus. Dat is een openbaring. LN2 ziet er uit als een doorsnee donkere loungebar met paarsverlichte

muren in het centrum van Eindhoven. Het blijkt een restaurant dat jaagt op een Michelinster, met de nodige pretentie, en met een enthousiaste jonge staf. Het hapje vooraf is een ingewikkelde creatie waar aan tafel koude stikstof aan te pas komt. Het driegangenmenu wordt aan tafel gepresenteerd als een avontuur. Zijn er wellicht dingen die U niet eet? Aangepaste wijnen erbij? U moet nog rijden? Wellicht drinkt U dan bij iedere gang een Bob-slokje mee?

Voor Lenny graag de aangepaste wijnen, want echtgenoot Rob komt haar ophalen. En niks kiezen, gewoon maar laten komen wat de kok in petto heeft, met kaas toe als het kan. Het is er een goed moment voor; haar leven is al vol genoeg. Haar hoogbejaarde ouders verhuisden onlangs naar een serviceflat. Vlak daarna was de première van haar theatertoer 'Liefdeslied', waarmee ze tot mei volgend jaar langs de theaters trekt. Haar zwager overleed onlangs, volkomen onverwacht. Op zijn uitvaart zong ze, na enige aarzeling, een lied dat ze even later ook weer bij de Wereld Draait Door zou zingen.

„Ik vraag me ook wel eens af hoe ik dat allemaal kán. Dat ik daar op de uitvaart kon staan, heeft natuurlijk met professionaliteit en ervaring te maken. Als je optreedt voor publiek mag je zelf niet huilen, ook niet als je heel erg verdrietig bent. Je moet niet emotioneel zijn, maar je moet je emoties wel kennen. En de mensen laten voelen. Daar gaat het om.”

Een theatertour is voor haar een tijd van volledige concentratie. „Het is een periode van expressie, van naar buiten treden. Ik sta op het toneel, zie mensen, zet handtekeningen, geef interviews, Omroep Friesland en Omroep Groningen er even tussendoor, televisie, noem maar op. Ik vind het niet de fijnste tijd, het is te hectisch. Ik houd er heel erg van als ik rustig ergens naartoe kan gaan, niet teveel dingen tegelijk, focussen. Dan ben ik in staat om me helemaal te geven. Ik doe de dingen voor honderd procent, ook nu weer met de verhuizing van mijn ouders. Vlak voordat ik hierheen kwam, stond ik nog dozen uit te pakken. Ik kan dan niet ophouden. Rob remt me af, zo van: 'Zou je niet...'. En ik word dan bijna kwaad; láát me nou! Het is voor mij de enige manier. Ergens helemaal voor gaan. Bijna als een blind paard. Niet te stoppen. Anders kan ik het niet.”

Wat is dan wel de fijnste tijd?

„Als ik me helemaal in harmonie voel. Op het toneel, als ik sta te spelen

met mijn muzikanten, in een koepel van muziek. De soundcheck, dat vind ik ook fijn. Het eten van tevoren, al ben ik dan soms wel zenuwachtig. Ik realiseer me op zo'n moment ook heel goed hoe bijzonder die dingen zijn.”

Optreden, dat betekent: een dag volledig in het teken van werk. Ze heeft haar eigen rituelen die de rust brengen die ze nodig heeft. Vroeg op, kalme ochtend, innerlijk al bezig met het programma. Gecentreerd in zichzelf. „Een beetje contemplatief, proberen me te verbinden met mooie gedachten. Ik móet die rust in mezelf kunnen vinden voordat ik wegga. Ik heb in mijn leven verschrikkelijk veel gemediteerd, ik ben vaak heel meditatief. Maar ik kan heel goed tegelijkertijd mijn haar wassen, mijn tas pakken, koffie drinken en een beschuitje eten.” In de middag in de auto, naar Sassenheim, Venray, Sneek, Geersdijk of Den Bosch. In het theater is lichtman Hank van Houtert al gearriveerd. Om vier uur de soundcheck met muzikanten Cor Mutters en Mischa Kool. Om half zeven eten. Een kleedkamer die ze bewust gezellig en persoonlijk maakt. „Dan ben ik thuis, dan is het 'oké, dit is mijn kamer'. Ik ben geen prater voordat ik het toneel op moet. Ik hoor de jongens dan lachen en grappen maken, maar daar hoef ik niet bij te zijn.”

En wanneer weet je wat het karakter van een zaal is?

„Ik ben natuurlijk wel wat gewend na al die jaren. We doen geen pauze, we blijven lekker in de sfeer. In een stad reageert het publiek meestal heel alert, ze lachen om de dingen waarvan je hoopt dat ze er een beetje om zullen lachen en je hoort reacties. Maar er zijn ook zalen waar je helemaal niks hoort. Dan kun je denken: 'O, ze vinden er niks aan', maar dan blijkt achteraf dat ze het prachtig hebben gevonden. Alsof het onbeleefd of onbescheiden is om te reageren. Dat maakten we mee in Zeeland. Alsof ze in de kerk zaten, bijna met een beetje eerbied.” Na afloop van de voorstelling snel omkleden en naar de cd-tafel, om handtekeningen te zetten. „Dan merk je dat het niet goed gaat met de economie. Er zijn tijden geweest dat we op zo'n moment ontzettend veel verkochten. Maar je ziet de crisis overal, ook in het theater.”

Daar is de ober met het hoofdgerecht. LN2 is geen restaurant voor grote eters; het gekonfijte eendeboutje moet van een piepklein kooieendje zijn geweest. Maar de prachtige presentatie op het bord roept bij Lenny Kuhr een oude herinnering wakker. Ze vertelt hoe ze, als zeventienjarige meisje met een gitaar, de uitnodiging kreeg om in de Avro-studio in Hilversum met het Metropole Orkest te zingen. „Ik daarheen met mijn zusje Tineke en toen we daar aankwamen, hoorde ik dat orkest mijn liedjes spelen. Mijn liedjes, die ik alleen nog maar op mijn eigen gitaar had gehoord. Ik werd bijna gek, zó mooi vond ik het. 'Daar kan ik toch niet doorheen gaan zingen?' dacht ik. En dat gevoel heb ik nou weer: dit is zó mooi, dat kan ik toch niet gaan opeten?”

RESTAURANT LN2 BLEEKWEG 7 EINDHOVEN	
2X WITTE HUISWIJN	€ 8,50
1 FLES BRU BRUISWATER	€ 5,25
2X DRIEGANGENMENU MET AANGEPASTE WIJNEN:	€ 81,00
BEREIDINGEN VAN GANZENLEVER, UI, OSSENSTAART, RUNDERTARTAR EN RUNDERSUCADE KOOIEEND FILET EN GEKONFIJT POOTJE, STRUCTUREN VAN MAIS, SAUS VAN MORILLES EN TRUFFEL KAASBORDJE	
1 X AANGEPAST WIJNARRANGEMENT	€ 19,50
1X MEEPROEF- SLOKJES	€ 9,75

TOTAAL	€ 124,00

Kookt ze zelf?

„Mijn man is een hele goede kok, hij kookt bijna altijd. Die denkt 's morgens vroeg al na over wat we 's avonds gaan eten. Ik ben goed in soep. In soep zitten zóveel smaaknances; van alles wat er in huis is, kun je een lekkere soep maken. Ik houd van ge-

laagtheid, van dimensies. Wanneer je in muziek de verschillende lagen als het ware kunt proeven, dan is het goed. En voor eten geldt hetzelfde. Zuur, zoet, zout, bitter, als al die smaakbelevingen aanwezig zijn, dan is het in orde.”

'Liefdeslied' heet ook de nieuwe cd van Lenny Kuhr, die de basis vormt van de theatertournee. In de veertien nummers zingt ze over steeds een ander aspect van de liefde. Het tekstboekje leest als een dichtbundel, met werk van Lenny Kuhr en Rob Frank, vertaalde gedichten van Federico Garcia Lorca, van Jan Engelman en Ali B. Zijn het liederen? Of liedjes?

„Ik maak liever een ander onderscheid. Een producer die een hit wil maken, kijkt naar de trend en naar wat mensen willen en past zijn werk aan. Dat is een kunst op zich. Maar ik probeer een individueel gevoel uit te drukken op een hele individuele manier. Dan kan een liedje per ongeluk een hit worden, maar ik heb daar nooit naar gestreefd. In de tijd van 'Visite' had ik nog nooit van Frits Spits gehoord, en toen bleek dat hij het nummer al heel vaak draaide. Het was helemaal niet bedoeld als single. Ik werkte met het Franse kinderkoor Les Poppy's, en de producer vroeg me om een liedje dat ik met dat koor in het Nederlands zou kunnen zingen. Toen heb ik de schoenendoos opengemaakt waar ik kladjes in bewaar, flarden muziek die ik opneem omdat ik er misschien nog eens iets mee kan. En daar bleek dit in te zitten. Gewoon een leuk liedje, nog lang niet af natuurlijk. Misschien is het wel onnozelheid van me, maar ik heb echt nooit aan een hit gedacht.”

Inmiddels is het vol en druk in LN2. Het kaasbordje arriveert, en nee dank je, geen koffie. Nooit koffie. Wel een glaasje Griekse dessertwijn erbij.

Straks is de hectische toerneeperiode voor Lenny Kuhr voorbij. Hoe gaat het dan verder? Op naar het volgende project?

„Ik denk niet in projecten, ik denk alleen maar in liedjes. En schrijven is een heel innerlijk proces. Soms barst ik bijna uit elkaar van de gevoelens, van de energie, van een soort kracht die zich in me samenbalt en die er uit moet. Dan wacht ik op een signaal, een eerste begin, om wat ik in me voel tot uitdrukking te brengen. Dan zit ik achter het stuur en hoor ineens een regel, een eerste woord - het is bijna niet uit te leggen. Het móet er dan uit. En als ik mijn gitaar pak, ben ik vertrokken, en weet ik de tijd niet meer. Er is nog altijd het verlangen om het mooiste te maken dat ik ooit gemaakt heb.”